

Kulwant Singh v. Senior Superintendent of Police, etc. (Mital, J.)

ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 127 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੀ; ਸੀਮਾ
ਦੀ ਮਿਆਦਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ 1-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਤੀਹ ਦਿਨ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ।”

ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ 2 ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਰੀਮੈਰਿਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੈ।

RNM

~

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ

ਐਸ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ.

ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1969 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 53.

ਅਕਤੂਬਰ 23, 1969

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (V of 1898) — ਧਾਰਾ 173 — ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਜ਼ੀਜਯੋਗ ਕੇਸ ਦਾ ਚਲਾਨ—ਅਦਾਲਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ—ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ—ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਗਿਣਨਯੋਗ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ

ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 173 ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚਲਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗਾ। "ਸੰਪੂਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਪੁਨਰ-ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਕੇਸ ਦਾ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ ੭)।

226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਕੇਸ F. I, R. ਨੰ. 133 , ਮਿਤੀ 4 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। , 1968, ਥਾਣਾ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘਵਾਲਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 302/34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ , ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ 4 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਦੀ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. 133 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਐਸ ਕੇ ਵਾਤਰਾ ਅਤੇ ਐਸ ਐਚ ਆਰ ਆਈ ਐਮ ਪੀ ਐਮ ਅਲੋਰੀ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

JS T IWANA , ਇੱਕ SSISTANT A Dvocate -G ENERAL , ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ. ਸੀ. ਐਮ. ਇਟਾਲ , ਜੇ. - ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅੰਤਮ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਸਮੇਰ ਕੌਰ ਨੇ 4 ਨਵੰਬਰ 1968 ਨੂੰ ਇਆਲ ਸਿੰਘ, ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਥਾਣਾ ਨਿਹਾਲਸਿੰਘ ਵਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। . ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 15 ਦਸੰਬਰ 1968 ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 302/34, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। 18 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਨੂੰ, ਪੀ 1 ਉਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ; (1) ਬੰਦੂਕ, ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਾਰਟ ਦੀਆਂ ਰੇਜ਼ਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ , - ਵੀਡੀਏ ਐਨ. - ਨੇਕਚਰ 'ਏ'। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 7 ਅਗਸਤ, 1969 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ , - ਅਨੁਬੰਧ *6' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(2) ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ 1969 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਪੁਲਿਸ, ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ., ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਨ ਡੀ.ਓ. ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋਂ, ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ., ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਵਧੀਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋਂ ਨੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ। ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ; ਸਾਜਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸਨੂੰ 2, 3 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ- ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਮਹਿਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਮਜ਼੍ਹਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ.ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਤਫਤੀਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

i (4) ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਹੈ; ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਹੈ?

(5) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

"ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ , ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(6) ਅਚਨਚੇਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 154 ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 156 ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 157 ਦੁਆਰਾ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ 157 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 170 ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ; ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ, ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 173 ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ CI) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

X

“ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਅਧੀਨ ਹਰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ-

(a) ਪੁਲਿਸ-ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ, ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ (ਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਡ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ

(b) * * * * *

ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਚੈਪਟਰ XVIII ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਚਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। 34, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਖੇਪ

ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕਾਗਨੀਜ਼ਬਲ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 173 ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਚਲਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗਾ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ. "ਸੰਪੂਰਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਤੱਤ ਸਮੁੱਚਾ, ਪੂਰਾ, ਪੂਰਾ, ਮੁਕੰਮਲ, ਸਮਾਪਤ, ਸਿੱਟਾ" (ਦੇਖੋ ਦ ਸ਼ੌਰਟਰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ)। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਪੁਲਿਸ ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ., ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਜ਼ਾਮਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਾਬਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁੜ-ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਖਕ ਐਸ. ਐਨ. ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ ਸਮਰਾਟ (1) ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: -

“ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਅਲੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (2) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਲਾਨ ਦਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਟ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਲੱਭਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਨਾ 612 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੇਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੀ?

ਹਨੂਮਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ

(1) 4 P.R. 1908.

(2) A.I.R. 1932 Lah. 611.

ਫੈਸਲਾ ਐੱਨ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ (4) ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: -

“ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ।”

(8) ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਨਿਓਟਿਆਸ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (5), ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਐਸ. 19] 0[(ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸ. 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪਰਾਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਉਸ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਖਾਈ ਜਾਏਗੀ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਖਵਾਜਾ ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ (6) ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 561-ਏ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 561-ਏ ਤਹਿਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ।

(10) ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਆਧਾਰਿਤ ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ ਪਲਾਨੀਸਵਾਮੀ ਗੌਡਨ ਦਾ ਕੇਸ (7) ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ “ਫਾਇਨਲ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- (3) ਏਆਈਆਰ 1951 ਰਾਜ. 131.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1956 ਮੈਡ. 592.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1969 ਕੈਲ. 316.
- (6) ਏਆਈਆਰ 1945 ਪੀਸੀ 18.
- (7) ਏਆਈਆਰ 1946 ਮੈਡ. 502.

ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ” ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ

ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ — ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਿਮ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਖਤਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟਾਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

(11) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ *Lnrulingsseihereinbefore21* ਦੇ ਲੇਨੋਨ ਟੀ. ਦੂਸਰਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਹੈ. *ਰਘੁਨਾਥ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (8)*, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਸੇ ਸਾਲ 15 ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 1 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 1 ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 20 ਦਸੰਬਰ 1961 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਸੀ; “ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ, ਕੋਲ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ?” ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। *ort.*

(8) *ਏਆਈਆਰ 1963 ਪਟਨਾ, 263।*

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਉਸ ਦੇ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਦੇ ਜਵਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਸਿੰਘ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(13) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ। .

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.

ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪਰਭਜੋਤ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 957.

ਅਕਤੂਬਰ 24, 1969

ਹੈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ ਏ ਅਤੇ 33—
ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਜ਼ਮੀਨ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ
ਸੁਪਰਸਟਰਕਚਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ—ਅਜਿਹਾ ਉੱਚ ਢਾਂਚਾ—ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ

Kulwant Singh v. Senior Superintendent of Police, etc. (Mital, J.)

—ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਬ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ- ਕੀ ਝੂਠ ਹੈ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਉੱਚ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉੱਚ ਢਾਂਚਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਇਸ ਸੁਪਰਸਟਰਕਚਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਉਪ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (ਪਰਾ ੪)।

1967 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਰਾਜਪੁਰਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸ.